

de les funcions que confereixen al Comitè els convenis internacionals relatius a la prevenció i la contenció de la contaminació del mar,

Recordant també la Resolució MEPC.20(22), mitjançant la qual va adoptar el Codi per a la construcció i l'equip de vaixells que transportin productes químics perillosos a granel (codi CGrQ),

Prenent nota de l'article 16 del Conveni internacional per prevenir la contaminació pels vaixells, 1973 (d'ara endavant anomenat «Conveni de 1973») i de l'article VI del Protocol de 1978 relatiu al Conveni internacional per prevenir la contaminació pels vaixells, 1973 (d'ara endavant denominat «Protocol de 1978»), en els quals, conjuntament, s'especifica el procediment d'esmena del Protocol de 1978 i es confereix a l'òrgan competent de l'Organització la funció d'examinar i aprovar les esmenes al Conveni de 1973, modificat pel Protocol de 1978 (MARPOL 73/78),

Prenent nota també que el Comitè de Seguretat Marítima, en el 70è període de sessions, va examinar i va aprovar les propostes d'esmenes al codi CGrQ,

Prenent nota a més de la Resolució MEPC.79(43), mitjançant la qual el Comitè va aprovar les corresponents esmenes al Codi internacional per a la construcció i l'equip de vaixells que transportin productes químics perillosos a granel (codi CIQ),

Reconeixent la necessitat que les esmenes al codi CGrQ entrin en vigor en la mateixa data que les corresponents esmenes al codi CIQ,

Havent examinat les propostes d'esmenes al codi CGrQ distribuïdes de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).a) del Conveni de 1973,

1. Aprova, de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).d) del Conveni de 1973, les esmenes al codi CGrQ, el text de les quals figura a l'annex d'aquesta resolució;

2. Decideix, de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).f).iii) del Conveni de 1973, que les esmenes es consideren acceptades l'1 de gener de 2002, llevat que, abans d'aquesta data, com a mínim un terç de les parts, o les parts les flotes mercants combinades de les quals representin com a mínim el 50 per 100 del tonatge brut de la flota mercant mundial, notifiquin a l'Organització que rebutgen les esmenes;

3. Invita les parts que prenguin nota que, de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).g).ii) del Conveni de 1973, les esmenes entren en vigor l'1 de juliol de 2002, si s'accepten d'acord amb el que disposa el paràgraf 2 *supra*;

4. Demana al secretari general que, de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).e) del Conveni de 1973, remeti còpies certificades d'aquesta resolució i del text de les esmenes que figura a l'annex a totes les parts en el Protocol de 1978, i

5. Demana a més al secretari general que remeti còpies d'aquesta resolució i del seu annex als membres de l'Organització que no siguin part en el Protocol de 1978.

ANNEX

ESMENES AL CODI CGrQ

CAPÍTOL II

Contenció de la càrrega

1. A continuació de l'actual paràgraf 2.14.2, s'afegeix el nou paràgraf 2.14.3 següent:

«2.14.3 Els sistemes de respiració controlada a què es refereix el paràgraf 2.14.2 *supra* han de constar d'un mitjà principal i un mitjà secundari

que permetin l'alleujament del cabal màxim de vapor per impedir sobrepressions o subpressions en cas de fallada d'un dels mitjans. Com a alternativa, el mitjà secundari pot consistir en sensors de pressió instal·lats a cada tanc amb un sistema de vigilància a la cambra de control de la càrrega del vaixell o en el lloc des del qual normalment es duiguin a terme les operacions de la càrrega. Aquest equip de vigilància ha d'estar dotat a més d'una alarma que s'activi quan detecti condicions de sobrepressió o subpressió dins d'un tanc. Els vaixells han de complir les prescripcions d'aquest paràgraf en la data de la primera entrada programada en dic sec que es dugui a terme després de l'1 de juliol de 2002, i com a molt tard l'1 de juliol de 2005. No obstant això, l'Administració pot aprovar excepcions al que estipula aquest paràgraf per als vaixells d'arqueig brut inferior a 500.»

2. Els actuals paràgrafs 2.14.3 i 2.14.4 passen a ser els paràgrafs 2.14.4 i 2.14.5, respectivament.

Aquestes esmenes van entrar en vigor de manera general i per a Espanya l'1 de juliol de 2002, de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).g).iii) del Conveni de 1973.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 24 d'octubre de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

22039 *APLICACIÓ provisional del Protocol adicional entre el Regne d'Espanya i la República Dominicana pel qual es modifica el Conveni de doble nacionalitat de 15 de març de 1968, fet a Santo Domingo el 2 d'octubre de 2002.* («BOE» 273, de 14-11-2002.)

PROTOCOL ADICIONAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DOMINICANA PEL QUAL ES MODIFICA EL CONVENI DE DOBLE NACIONALITAT DE 15 DE MARÇ DE 1968

El Regne d'Espanya i la República Dominicana, guiats per la voluntat de revisar determinades disposicions del Conveni de doble nacionalitat entre el Regne d'Espanya i la República Dominicana de 15 de març de 1968;

Considerant que és necessari adaptar-lo a les noves situacions que s'han produït;

Tenint en compte el que disposa l'article 9 del Conveni, Han acordat:

Article 1

Als efectes d'aquest Protocol:

a) «Conveni» significa el Conveni de doble nacionalitat entre el Regne d'Espanya i la República Dominicana, signat a Santo Domingo el 15 de març de 1968.

b) Els altres termes tenen el significat que els atribueix el Conveni.

Article 2

Els espanyols i els dominicans que s'hagin acollit o s'acullin d'ara endavant a les disposicions del Conveni queden sotmesos a la jurisdicció i la legislació del país

que atorga la nova nacionalitat per a tots els actes que siguin susceptibles de produir efectes jurídics directes en aquest. En tot el que no sigui incompatible amb aquesta disposició, també s'aplica a aquestes persones la legislació de la seva nacionalitat d'origen.

Article 3

Les persones beneficiàries pel Conveni tenen el dret d'obtenir i renovar els seus passaports i altres documents d'identificació en qualsevol dels dos països o en tots dos alhora.

Article 4

Aquest Protocol s'aplica provisionalment des de la data de la seva signatura i entra en vigor de manera definitiva el primer dia del segon mes següent a aquell en què les dues parts es comuniquin que han complert els tràmits interns que preveu la legislació dels dos països.

Aquest Protocol té la mateixa vigència que el Conveni del qual forma part.

Subscrit a Santo Domingo de Guzmán el dos d'octubre de dos mil dos, en dos exemplars en idioma espanyol; ambdós textos són igualment vàlids i autèntics.

Pel Regne d'Espanya,
Jaime Lacadena e Higuera,
Director general de Política
Exterior per a Iberoamèrica

Per la República Dominicana,
Hugo Tolentino Dipp,
Secretari d'Estat
de Relacions Exteriors

Aquest Protocol s'aplica provisionalment des del 2 d'octubre de 2002, data de la seva signatura, segons estableix l'article 4.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 11 d'octubre de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

22187 LLEI 40/2002, de 14 de novembre, reguladora del contracte d'aparcament de vehicles. («BOE» 274, de 15-11-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La realitat social imposa la consideració legal de la relació jurídica establerta al voltant de la figura de l'aparcament dels vehicles de motor, atesa la massificació del fenomen, i també els problemes que deriven de la falta d'un desplegament legislatiu específic.

En aquest sentit, la jurisprudència reclama la conveniència de la regulació específica esmentada per evitar els problemes que deriven a l'hora d'incardinar la regulació de l'aparcament en diverses figures contractuals del nostre ordenament civil. La dificultat que això comporta genera un ampli marge d'inseguretat perquè no delimita de manera específica les responsabilitats res-

pectives d'empresaris i usuaris, especialment davant l'important nombre de casos que la massificació esmentada abans comporta en les conseqüències jurídiques de l'aparcament.

Per això, aquesta Llei delimita, en primer terme, quins són els aparcaments objecte d'aquesta Llei, i els distingeix d'aquells que, pel fet de tenir menys transcendència, es poden tractar a l'empara de l'ordenament d'altres figures contractuals. L'aparcament públic és el que origina més conflictivitat i és a aquest fet específic al que pretén donar resposta aquesta Llei.

Especialment s'aborda la regulació imprecisa de la responsabilitat del titular de l'aparcament referent a la restitució del vehicle i els seus accessoris o altres efectes, en termes que recullen i resolen els criteris i els dubtes plantejats per la jurisprudència. D'altra banda, en regular-se les obligacions d'empresaris i usuaris, es delimiten «a sensu contrario», els drets que per a cadascun d'aquests col·lectius s'originen de la relació jurídica que comporta l'aparcament. I tot això es fa en termes que s'acomoden a les característiques atípiques que precisament la doctrina ha distingit en els aparcaments.

CAPÍTOL I

Àmbit de la Llei

Article 1. Àmbit d'aplicació.

Aquesta Llei estableix el règim jurídic aplicable als aparcaments en els quals una persona cedeix, com a activitat mercantil, un espai en un local o recinte del qual és titular, per a l'estacionament de vehicles de motor, amb els deures de vigilància i custòdia durant el temps d'ocupació, a canvi d'un preu determinat en funció del temps d'estacionament.

Article 2. Aparcaments exclosos.

Queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei:

- Els estacionaments a les anomenades zones d'estacionament regulat o a la via pública, tant si exigeixen el pagament de taxes com si no se'n meriten.
- Els estacionaments que es facin en locals o recintes dependents o accessoris d'altres instal·lacions, o que siguin gratuïts, i
- Qualsevol altres que no compleixin els requisits que assenyalava l'article 1.

CAPÍTOL II

Dels drets i les obligacions de les parts

Article 3. Obligacions del titular de l'aparcament.

1. En els aparcaments objecte d'aquesta Llei, el titular:

- Ha de facilitar a l'usuari al qual es permet l'accés un espai per a l'aparcament del vehicle.
- Ha de lliurar a l'usuari un justificant o resguard de l'aparcament, en què s'especifiqui el dia i l'hora de l'entrada quan això sigui determinant per a la fixació del preu. En el justificant s'ha de fer constar, en tot cas, la identificació del vehicle i si l'usuari fa el lliurament o no al responsable de l'aparcament de les claus del vehicle.
- Ha de restituir al portador del justificant, en l'estat en què li hagi estat lliurat, el vehicle i els components i els accessoris que hi estiguin incorporats de manera funcional —de manera fixa i inseparable— i siguin habi-